כתבתי בוקר, ונהיה בוקר

כתב אחמד ריגה אהמדי

ציורים לילה סייפי

כתבתי אביב ונהיה אביב.
כתבתי דובדבן ועצי דובדבנים פרחו.
כתבתי תפוח ופרחו עצי התפוחים.

כתבתי קיץ ונהיה קיץ.
כתבתי פריחת דובדבן
והפרחים הפכו לדובדבנים.
כתבתי פריחת תפוח
והפרחים הפכו לתפוחים.

נשאנו את הדובדבנים הביתה בסלים.
נשאנו את התפוחים הביתה בסלים.
אמא לקחה את הדובדבנים והתפוחים
כדי להכין אותם לאורחים שבאו
לחתונת אחותי.

כתבתי סתיו ונהיה סתיו.
כתבתי חיטה והחיטה הצהיבה.
אבא ואחי טחנו את החיטה.
את הקמח הבאנו הביתה.
אמא לקחה את הקמח לאמרתי
כדי לאפות לחם לחתונת
אחותי.

כתבתי חורף ונהיה חורף.
כתבתי גשם וגשם שוטף ירד.
כתבתי מטריה, ואבא קנה לי מטריה.
הלכתי לשוק עם אבא ואמא.
אבא קנה בגדים חמים לאחותי, לחתן
וגם לי.

כתבתי שלג, ושלג ירד.
אבא הביא עצי הסקה מהיער,
כדי לחמם את הבית.
כתבתי קור, ורוח קרה נשבה
לתוך הבית שלנו.

כתבתי אש,
ואש חיממה את בתינו.
כתבתי אפר
והאש הייתה לאפר.
כתבתי חורף והחורף עבר.

כתבתי אביב ונהיה אביב.
כתבתי רכבת, סבא וסבתא שלי באו
ברכבת מביתם לחתונת אחותי.

כתבתי אוניה,
החתן הגיע באוניה לחופה.

כתבתי קישוטי אור, והבית קושט כולו בפנסים צהובים,
כחולים, אדומים וירוקים.
כתבתי שכנים, ושכנים באו לביתנו עם מתנות שונות.

השכנים הביאו יונה וטווס לכלה
ולחתן.
השכנים נשארו בבית שלנו עד הבוקר.

כתבתי שינה והסבים שלי ישנו.
כתבתי בוקר, כתבתי ילד השכנים, כתבתי צחוק
ואז כתבתי מפתח.
אבא נתן מפתח של ביתנו לילד השכנים.
כשרק כתבתי שמחה, ילד השכנים פתח
את דלת הבית במפתח. הוא מביא
לביתנו שמחה עם גר פרחים בכל עונה.
באביב הוא מביא סיגליות לקישוט הבית.
בקיץ הוא מביא כובע-נייר ובחורף
מביא צרור שושני חורף ובכור-האביב

כתבתי נסיעה וכפר, סבא
וסבתא חזרו לביתם בכפר.

כתבתי נמל ואחי יצא לנמל.

כתבתי לוח שנה, כתבתי שנים. הלוח דפדף את השנים.

שנים רבות באו והלכו.

יום אחד ראיתי את
אחותי בחלון. אחותי
הביטה אל החצר דרך
החלון.

כתבתי לידה וילד בחצר
הבית רדף אחרי ארנב
לבן.

כתבתי לילה ונעשה לילה.
לא ראיתי יותר את הילד
ולא את הארנב.

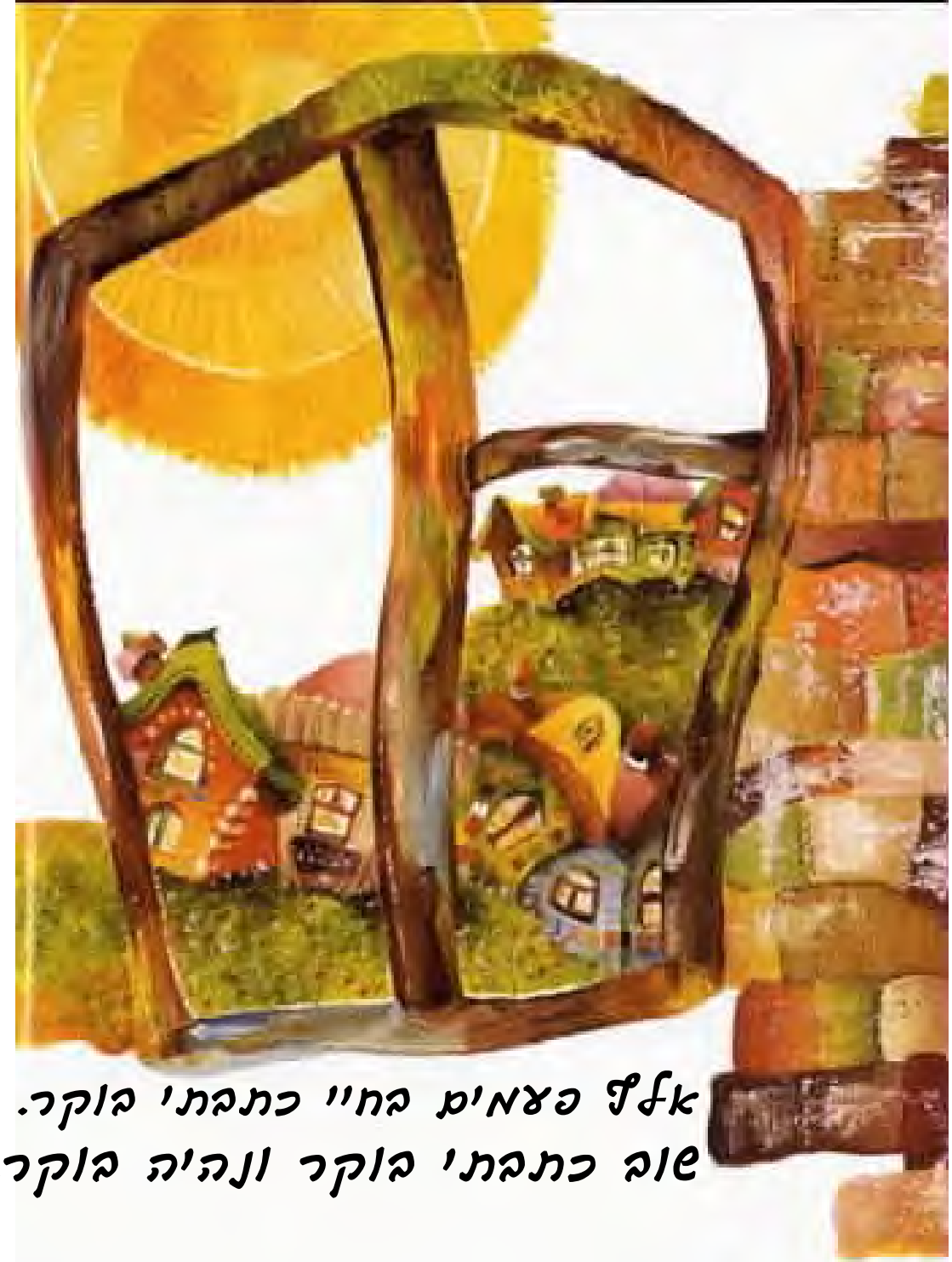

אלף פעמים בחיי כתבתי בוקר.
שוב כתבתי בוקר ונהיה בוקר.